

Ponašanje u hramu (2)

Ponašanje za vreme molitve

Na molitvi se stoji mirno, bez okretanja, šetanja ili razgovora sa nekim ko stoji u blizini. Ruke za vreme molitve stoje spuštene niz telo. Molitve se izgovaraju u sebi (tzv, umne molitve). Pažljivo se prate sveštene radnje, i kada se: sveštenik prekrsti, kada molitva i pesma pominje ime Svete Trojice: Oca, Sina i Svetoga Duha, ili sveštenik kadi, svi u crkvi se krste i blago klanjaju. Za vreme čitanja Jevandjelja, Vhoda i propovedi, gde se ko zatekne tu treba da ostane dok se ta radnja ne završi. Kada neko zna da peva, treba da peva tiho i polako, da ne ometa hor ili pojce za pevnicom. U hramu treba nastojati da se bude kao nevidljiva senka, a nikako skretati pažnju na sebe da bi bio zapažen. Nadmeno ponašanje fariseja u hramu, Hristos je osudio, a pohvalio je skromno držanje i skrušenu molitvu carinika.

Pristupanje pričešću

U danima pričešća, ili kada se deli nafora postala je loša praksa da se narod gura ko će pre doći na red. Veliki je greh stvarati gužvu i nered u hramu. Bolje je sačekati nekoliko minuta, i time pokazati svoju svest, strpljenje i skromnost, jer takav odnos upravo pokazuje našu hrišćansku savest. Kada prilazimo na pričešće treba oprezno prići Svetoj čaši i reći svoje ime a posle primanja svete tajne otići na svoje mesto. Treba izbegavati da se pred Sv. čašom krstimo ili je ljubimo, već da to činimo tek kad se dovoljno udaljimo od nje, kako rukom nesmotreno ne bi zakačili Sveti Putir.

Oblačenje i spoljašnji izgled

Kada se idemo u Crkvu treba se obući pristojno. Ovde takodje moramo dati kratko objašnjenje s' obzirom da se ovo pitanje previše formalizuje. U Crkvi nikad nije bila važna forma već suština. Primajući Hrišćanstvo sa Istoka mnogi elementi u pogledu odeće su takodje prihvaćeni. Treba podsetiti da se lokalna praksa odevanja i folklorni elementi odeće razlikuje od mesta do mesta od države do države. To već jasno ukazuje da se odeća u različitim krajevima razlikuje i da to za Crkvu ne stvara neki poseban problem. Kada je u pitanju oblačenje i spoljašnji izgled, Crkvi je važno da vernici budu pristojni. To znači da svojim izgledom ne sablažnjavaju i skreću pažnju drugih dok su na molitvi. Shodno današnjem načinu odevanja, postoji jasna svest kako se treba obući pristojno od onoga što je nepristojno i ne priliči mestu i povodu. Ipak znamo da u hram ne treba dolaziti u trenerkama, papučama, majicama, kratkih pantalona, kratkim suknjama, golih ruku i slično. Takodje, žene treba da izbegavaju šminku, ruž na usnama, naročito kada hoće da se pričeste.